

www.vulkani.rs
office@vulkani.rs

Naziv originala:
Catherine Bybee
MARRIED BY MONDAY

Copyright © 2012 by Catherine Bybee
Translation Copyright © 2020 za srpsko izdanje Vulkan izdavaštvo

ISBN 978-86-10-03216-1

Ova knjiga štampana je na prirodnom recikliranom papiru od drveća koje raste u održivim šumama. Proces proizvodnje u potpunosti je u skladu sa svim važećim propisima Ministarstva životne sredine i prostornog planiranja Republike Srbije.

K E T R I N B A J B I

Prevela Aida Bajazet

VULKAN
IZDAVAŠTVO

Beograd, 2020.

*Knjigu posvećujem majci, zbog koje
sam zavolela ljubavne romane.
Volim te!*

PRVO POGLAVLJE

Venčanje svake bogovetne godine postalo je užasna gnjavaža.

Posebno za kumu.

„Nisam mislila da je Blejk ozbiljno mislio kada je rekao da će se ženiti svake godine“, rekla je Elajza Hejvens igrajući se rubom svoje drečavožute, raskošne, previše nabrane šifonske haljine. Ta prokletinja mnogo bi bolje pristajala nekoj južnjačkoj lepotici koja oteže dok priča, nosi suncobran i igra se belim satenskim trakama na svom šeširu, a ne njoj, koja još jednom mora da kumuje najboljoj prijateljici.

„Meni je to baš romantično“, odgovorila joj je Gven.

„Glupo je.“

Samanta i Blejk su već dve godine bili u braku i imali su malog Edija. Kad je Blejk prvi put izjavio da će svake godine na godišnjicu braka ponovo zaprositi Sem i oženiti se njome u drugoj državi, Elajzi je to zvučalo slatko. Međutim, posle cele nedelje neprekidnih priprema za venčanje, ona i Blejkova sestra Gven preznojavale su se na vrućini San Antonija pripremajući veliko venčanje na temu Divljeg zapada. S tim što je Gven bila Engleskinja i imala je potpuno pogrešnu predstavu o Teksasu. Umesto da svi nose kaubojske šešire i odeću s resama, ovde se sve pretvorilo

u Jug. I to najjužniji Jug. Sve je više ličilo na scenu iz filma *Prohujalo s vihorom* nego na onu iz *Dalasa*.

„Ne uzrujavaj se, Elajza. Neće svi izgledati ovako otmeno kao nas dve.“ Elajzi je Gvenin britanski naglasak isprva parao uši, ali sada se već privikla na njega.

„Ne uzrujavam se, već unapred *šizim i jadikujem*. Kapiraš? Imaš li predstavu o tome da ćemo se skuvati u ovim haljinama na ovoj paklenoj vrućini?“

Gven se osmehnula otkrivši svoje savršeno bele zube. Okrenula se i posegnula rukom u ogromnu tašnu koju je prekjuče kupila u prodavnici sa svadbenim drangulijama i izvadila iz nje dve zlatno-bele čipkane lepeze. „Mislila sam i na to.“

Dobro, bar nije čipkasti suncobran.

Gven joj je dodala lepezu i ponovo posegnula u tašnu. Ovog puta je iz nje izvadila dva istovetna suncobrana s karnerićima.

„Uf! Ko me je vukao za jezik!“

„Nešto si rekla?“

Elajza se suzdržala od prevrtanja očima i uzela je suncobran iz Gvenine ruke.

Zašto mora da bude žut? Ko danas uopšte nosi žuto!

„Ne dopadaju ti se.“ Gven se snuždila i uzbuđenje je iščezlo s njenog lica.

Odvratni su. „Malo su mi previše... kantri.“ *Takve su verovatno nosile vlasnice južnjačkih plantaža.* Ali Elajza nije imala srca da joj to kaže. Razmažena, bogata i potpuno bezazlena, Gven je bila sto posto dobronamerna. Ovo nije izvela na najbolji mogući način, ali je učinila to s ljubavlju.

„Zar nije trebalo tako da bude? Mislim, u kantri stilu?“

Elajza je otvorila svoj sunčanožuti suncobran i usiljeno se osmehnula. „Ovo jeste kantri.“

„Divno. Mislim da sada imamo sve što nam je potrebno.“ Potpuno nesvesna Elajzinog otpora, Gven je nastavila da vadi jeftini nakit iz tašne – istovetne minduše, ogrlice i satenske trake za kosu.

Kad je završila, Elajza je pomislila da će tako nakićena izgledati kao božićna jelka. „Oh, pogledaj koliko je sati. Moramo da požurimo.“

„Trebalo je još jednom da obidemo ranč i uverimo Nila da obezbeđenje neće biti problem.“ Nil, Semin i Blejkov lični telohranitelj, bio je čvrst kao stena i teško ga je bilo pomeriti s mesta, ukoliko on to nije hteo. Toliko se retko osmehivao da je Elajza tek posle šest meseci poznanstva s njim prvi put videla da čovek ima zube.

„Zar ne može Nil sam da ode tamo?“, upitala ju je Elajza. Žudela je za koktelom u hotelskom baru i osvežavajućom kupkom u apartmanu. Za vreme svog boravka u Teksasu, radila je i na pronalaženju novih klijenata. Muškaraca i žena. Samanta je posle udaje za Blejka osnovala novu, elitnu firmu za posredovanje u sklapanju brakova i Elajzi je dodelila puno partnerstvo. U protekle dve godine, Elajza je pridobila na desetine žena i ugovorila čak tri venčanja. Za razliku od ostalih sličnih agencija, *Alijansa* je spajala ljude na osnovu obostranih ciljeva, a ne zbog ljubavi i bajkovitog završetka. Bilo je dosta muškaraca koji su želeli da se ožene zbog statusa u društvu ili im je bila potrebna privremena partnerka kako bi se dokopali nekog posla ili unapređenja. U Samantinom slučaju, ona se udala za Blejka kako bi on mogao da ispuni zahtev iz očevog testamenta. Međutim, njih dvoje su se ludo zaljubili i dobili su Edija pre prve godišnjice braka.

Elajza je uvek bila budna kad su u pitanju novi klijenti. Za to nije bilo boljeg mesta od Teksasa, države prepune bogataša i do-teranih, slobodnih žena.

„Znaš i sama koliko Nil ume da bude naporan. Moram ga ubediti da paparaci neće proći kroz kapiju ranča.“

Ukus onog zamišljenog koktela lagano je ispario. Elajza je posegnula rukom u tašnu, izvadila iz nje šnal i na vrh glave pričvrstila do ramena dugu kosu. Bilo je toliko sparno da joj se frizura od vlage sva ufronclala, te nije bilo potrebe da se pretvara da je u redu.

„U redu, idemo. Ali ja vozim.“

Gven je navikla da je hotelski šofer vozi gde god da poželi. Rekla je Elajzi da neće da vozi u Americi zato što se automobili tamo kreću suprotnom stranom. Međutim, Elajza nije želela ni od koga da zavisi, pa je zato iznajmila auto.

Polu sata kasnije, njih dve su prašile malim automobilom po teksaskom auto-putu. Mada je klima radila punom snagom, tek neznatno je uspela da ublaži nesnosnu vrućinu. Elajza je tresnula pesnicom po kontrolnoj tabli. „Mislim da ova glupa klima ne radi kako treba.“

Gven je mirno sedela u sedištu hladeći se lepezom koju je kupila za venčanje. „Nije daleko. Preživemo.“

Ipak, Elajzu je jako nervirala vrućina i to što joj se bluza lepila za naslon sedišta. Imajući u vidu da je Gven iz Engleske, čudilo ju je to što se ona ni na šta nije žalila. Naprotiv, nije prestajala da se osmehuje otkad su izašle iz hotela.

Hm, to je baš sumnjivo.

Kod ulaza na imanje bila je stražarska kućica. Kad su se zastavile i izgovorile svoja imena, stražar im je pokazao rukom da mogu proći. „Gospođa Hotorn vas očekuje“, rekao im je kauboj, dodirnuvši prstima obod šešira.

„Dopada mi se taj njihov teksaski naglasak. A tebi?“, upitala ju je Gven.

„Svi ga s vremenom zavole.“

„Meni je baš čaroban. I sviđa mi se to što su ovde svi prijatni i srdačni.“

Elajza je vozila dugačkom alejom prema ogromnoj farmerskoj kući. „Amerikanci misle da su svi koji govore britanskim naglasakom inteligentni, mada svi znamo da to nije istina. Provedi jedno večer u nekoj jeftinoj rupi, pa ćeš shvatiti da nisu ni svi kauboji prijatni i srdačni.“

Iz nekog razloga, Elajza je mislila da je njena dužnost da vodi računa o Gven, kao što bi to činila starija, iskusnija sestra.

„Nisam baš toliko naivna kao što misliš“, prigovorila joj je Gven.

„Hm.“ *Sve se plašim.*

„Nisam.“

Elajza je pogledala u Gven i susrela se s njenim nabusitim pogledom. One njene krupne oči, porcelanske crte lica i savršena šminka zajedno s karakterističnim naglaskom, još više su doprili da liči na sliku nevinog deteta s postera.

„Znam da sam pohađala internatsku školu i veći deo života provela u Albaniju pod staklenim zvonom, ali ipak sam malo i proputovala.“

„Pretpostavljam s telohraniteljem Nilovih gabarita.“

„Hans nije ni upola krupan kao Nil.“

Elajza je obrnula očima. „Hans? Lik se zove Hans?“

„Švedanin je. I majstor je borilačkih veština.“

Elajza bi se slatko nasmejala da Gven ovo nije izgovorila toliko ozbiljno. „I gde je sad taj Hans?“

„Kod kuće. Nisam smatrala da je potrebno da me prati ovamo. Znala sam da ću biti s tobom i da mogu pozvati Blejka ili Sem kad god da mi zatrebaju. Uostalom, ti mi ne deluješ kao neko koga je potrebno držati za ručicu.“

Valjda zato što umem sama da vodim računa o sebi. „Ti nisi kao ja.“

„Nisam, ali zato mogu da vodim računa o sebi i bez telohranitelja.“

Samopouzdanje bez pokrića može svakog da ubaci u nevolju. „Ti znaš da ja odlazim dan posle venčanja.“

„Znam.“

Elajza je parkirala automobil i ostavila motor da radi kako bi ih klima-uređaj hladio dok razgovaraju. „Kad ti letiš kući?“

„Nisam još odlučila. Majka želi da idem s njom, ali ja bih da ostanem još malo.“

„Mislim da bi ti bilo bolje da ideš s mamom.“

„Nisam dete.“

„Nisam rekla da jesi.“

„Mislim da jesi.“

Gven je prestala da se brani. Elajza je položila svoju ruku preko njene. „Koliko je tebi godina – dvadeset pet?“

Gven je zinula od čuda. „Imam trideset jednu.“

To je dovoljno godina da ne moraju da je vode za ručicu. „Znaš šta. Večeras ćemo nas dve obući farmerke, karirane košulje i staviti kaubojske šešire, zatim idemo da pronademo neku krčmu. Možda bih mogla da ti dam nekoliko saveta kako da ne upadneš u nevolju.“ Takvo mesto nimalo nije bilo pogodno za vrbovanje nove klijentele, ali kad bi pustila da Gven ide sama, to bi bilo isto kao kad bi neko ubacio mačence među besne kojote.

„A šta ako ja baš *želim* da okusim nevolju?“

„Onda bi trebalo da pored sebe imaš nekog ko će te zaštititi. Recimo, nekog kao što je Hans.“

„U redu, onda neću praviti belaj. Biću dobra, malo ću se zabaviti i izaći nepovređena.“

„Tako te volim.“

Gven joj se osmehnula i otvorila vrata.

Nenosna žega isisala je snagu iz svake Elajzine ćelije. Možda bi joj neki klimatizovani bar i hladno pivo pomogli da se izvuče iz ove strahote, pomislila je Elajza, prebacila tašnu preko ramena i izašla iz kola.

„O, Kartere, baš lepo od tebe što si došao“, prolomio se Gvenin radostan glas.

Elajza se ukopala u mestu. *Karter?*

Gven je prišla stepenicama i pozdravila se s Karterom na tipično evropski način, cmoknuvši ga u oba obraza. Obučen u ležerne sportske pantalone i košulju, Karter Bilings pozdravio ih je svojim neodoljivim osmehom. Kao i obično, izgovorio je prave reči u pravo vreme. „Prelepo izgledaš. Kao da napolju nema hiljadu stepeni.“

Elajzino srce poskočilo je od radosti. Pred njom je stajao razlog njenog nespokoja. Karter Bilings bio je sve što je želela od muškarca, mada joj je bio potpuno nedostižan. Ipak, svaki put kad bi ga ugledala, nešto u njoj bi zatreperilo. Nažalost, ovakva reakcija obično bi se završila zajedljivim komentaram ili prepirkom. Karter se kretao s više samopouzdanja od alfa mačora iz bruklinske mračne uličice, šarmirajući svakog kome bi se osmehnuo i šireći oko sebe svoj slatki seksepil kao sirup koji curi s dvostruke hrpe palačinki.

Pošto je Gven prošla pored njega i ušla u kuću, Karter je prošao rukom kroz svoju gustu, plavu kosu i ukrstio pogled s Elajzinim. Pre nego što je sišao stepenicama i krenuo prema njoj, Elajza je primetila da je duboko udahnuo i izdahnuo po podizanju i spuštanju njegovog grudnog koša.

„Zdravo, Elajza.“

„Čao, Kartere. Otkud ti ovde?“ Dođavola, ovo je baš zvučalo arogantno. Mora da joj je vrućina spržila mozak.

„Rekao bih da ti nije drago što me vidiš.“

„Nisam to rekla. Samo te nisam očekivala ovde.“ *Nisam te očekivala ovde?* Šta ju je, pobogu, spopalo?

Karter je prekrstio ruke na grudima, pritom uguravši palčeve ispod pazuha. „Gven je zamolila Nila da dođe ovamo, a Blejk je zamolio mene da njega obaveštavam o Gven.“

Elajza je pogledala prema ulaznim vratima preko Karterovog ramena. „Zašto Blejk to nije tražio od Nila?“

„Nil barata samo suvim činjenicama, njega ne zanimaju tračevi. Znaš da Blejk ne bi bio srećan kad bi mu rekao samo 'ona je dobro.'“ Karter je snizio ton kako bi imitirao Nilov način govora. Elajza nije mogla da se ne nasmeje.

„Ona *jeste* dobro.“ Kako se ženi uopšte usadi potreba da je te-toše ovakvi muškarci?

„To ću ja prosuditi.“

Elajza je sklonila s lica uvojak koji joj je ispao iz punde. Karter je ispratio pogledom taj pokret i podigao oči prema njenom čelu. „Pa dobro, prepustimo onda sudiji da sudi.“

„Znaš i sama da nisam više sudija.“

„A, da, sada si *političar*.“

„Zvučiš kao da je to nešto loše.“

„Političari su omraženi skoro isto koliko i advokati.“ Što je Karter takođe nekad bio. Mada mu je samo trideset sedam godina, uspeo je da pređe više stepenica u karijeri od većine dvostruko starijih ljudi. Njegova pažnja sada je bila usmerena na osvajanje guvernerskog mesta u Sakramentu i, prema rezultatima nekih anketa, dobro mu je išlo.

„Ovo je baš zabolelo.“

„Samo sam bila iskrena.“

Pomerio se u stranu, ne skidajući osmeh sa svojih lepih punih usana. „Pa dobro, kad je tako, onda me isto tako iskreno pozovi unutra. Teško je nekoga štiti po ovakvoj vrućini.“

„Gven nije tvoja štitenica“, rekla mu je Elajza i zaputila se prema kući. Čak i u prolazu uspeła je da oseti opojan miris njegovog parfema od kog su joj celim telom prostrujali žmarci.

„Nije ni tvoja, pa joj ipak nisi dopustila da se sama doveze ovamo.“

„Zar ne treba da se baviš zakonima i tako tim stvarima?“

Zakikotao se dok je prolazila pored njega. „Još nisam postao guverner.“

„Rekla bih da izigravanje dadilje odrasloj ženi ne bi trebalo da stoji na listi tvojih sudijskih obaveza.“ Sveža unutrašnjost kuće bila je pravo olakšanje posle one sparine.

„Možda nije na listi mojih profesionalnih obaveza, ali jeste na spisku dužnosti prema prijatelju. Znam da bi ti isto to učinila za Sem, i nemoj ni pokušati da porekneš.“

Pogodio je u centar mete, pomislila je Elajza, ali nije htela da dozvoli da joj pročita misli. „Misli šta god hoćeš.“

Karter je ispratio pogledom kapljicu znoja koja se skotrljala s Elajzinog vrata i nestala u dubini V-izreza njene majice. Premestio se s noge na nogu dok je razmišljao o tome kuda li je otputovala ona slična kapljica. Elajzina preplanula koža i čarobne tamne oči teško da bi promakle ijednom muškarcu.

Kao da mu je pročitala misli, Elajza je nakrivila glavu i tim pokretom ga naterala da skrene pogled s njenih grudi na lice. Mada ga je uhvatila u nedoličnom zurenju, njemu zbog toga očigledno nije bilo neprijatno. Mada bi trebalo. Ali nije. Karter je skrenuo pogled prema domaćici kuće, koja je stajala pored Gven i Nila, pretvarajući se da ih sluša.

Polu sata kasnije, stajali su na ogromnom travnjaku ograđenom niskom drvenom ogradom. Vruć, lepljiv vazduh bio je ispunjen mirisom konjske balege.

„Posedujemo preko petsto jutara zemlje“, obavestila ih je gospođa Hotorn.

„Na koji način se branite od neželjenih posetilaca?“, upitao ju je Nil.

„Imam dosta radnika koji brinu za to. Uostalom, izdaleka bi se video ko god bi prišao. Čak i da neko priđe automobilom, biće uočen pre nego što se ušunja na imanje.“

Gospođa Hotorn ih je dovela do velike, divno uređene letnje bašte opremljene ograđenim ognjištima i fiksiranim stolovima. Ceo prostor bio je ograđen balama sena, što je doprinelo postizanju pravog teksaskog ambijenta.

Elajza se udaljila od gospođe Hotorn i prišla jednom od kauboja u uskim farmerkama, čizmama i sa stetson šeširom na glavi. On joj se osmehnuo i dodirnuo obod šešira u znak pozdrava. Karter se pomerio nekoliko koraka od mesta na kom je stajao, ali je ostao dovoljno daleko da nije mogao da čuje šta je Elajza rekla kauboj. Video je samo da je taj mladić kratko pogledao prema Gven i napravio gest rukom, posle čega je Elajza klimnula glavom, verovatno u znak zahvalnosti, i zatim se pridružila grupi.

Gven je pogledala prema Elajzi. „Zašto ti ne bi pokazala Karteru unutrašnjost kuće dok ja obavim razgovor sa šefom obezbeđenja?“

„Teško žabu u vodu naterati. Ovde je ionako vruće kao u paklu“, odgovorila joj je Elajza, okrenula se i zaputila prema kući. „Ideš?“

Karter je ubrzao korak i sustigao je kod ulaznih vrata, koja je otvorio i sačekao da ona prva uđe. „Gospođa Hotorn nam je ponudila šest soba na korišćenje za vreme trajanja svadbenog veselja, čisto da nam se nađu ukoliko neko od gostiju popije čašicu više, ili za one koji se nisu snašli za smeštaj.“ Elajza je prošla pored stražnjih stepenica i pokazala prstom. „Tamo je balkon s kog se vidi letnja bašta. Blejk bi mogao tamo da postavi jednog momka iz obezbeđenja, budući da se s tog mesta lepo vidi celo imanje, te je lako uočiti neželjene posetioce.“

Karter je krenuo za njom posmatrajući je kako njiše bokovima dok skreće iza ugla i nastavlja da korača dugačkim hodnikom.

„Vi biste mogli ovde da se rasporedite dok čekate da se Sem pojavi.“

Nastavila je da korača i govori, ali Karter jedva da je čuo ijednu njenu reč. To mu se često dešavalo u Elajzinoj blizini; mozak bi prosto prestao da mu radi i nije mogao da razmišlja ni o čemu drugom osim o njoj. Kad god bi Elajza ušla u prostoriju, on bi se sav naježio od uzbuđenja. Sudeći po njenom ratobornom ponašanju, rekao bi da se on njoj dopadao isto koliko i ona njemu. Pa ipak, među njima se nikad ništa nije desilo. U stvari, jednom umalo da jeste...

Prošlog Božića, na zabavi kod Blejka i Samante na kojoj je prisustvovalo više od pedesetoro ljudi, malo je nedostajalo da se poljube pod imelom. Oboje su malo više popili, pa se nisu međusobno podbadali kao što su to obično činili. Elajza je nosila crvenu usku haljinu s prorezom do polovine bedara. Podigla je gustu tamnu kosu u punđu i pustila da joj nekoliko pramenova sklizne niz vitki vrat. Svaki put kad je te večeri prošla pored njega, omamio

bi ga miris njenog parfema. Osećao se kao da ga je šćepala za vrat i stegnula ga. Opijen njenom lepotom, primetio je trenutak kada se izdvojila iz gužve, pa se zaputio za njom. Ali ona se iznenada okrenula i sudarila se s njim. Stajali su tako nepomično nekoliko trenutaka, gledajući se u oči. Elajza je prva prekinula kontakt očima i skrenula pogled prema tavanici. Nešto je promrmljala sebi u bradu, posle čega je i on podigao pogled. Blagoslovena imela. Postavio je ruku na njen obraz i blago očešao prstima njen vrat. I sada se sećao koliko žarko je tada želeo da je poljubi.

Ali, avaj!

Taman kad se nagnuo ka njoj, neko ga je pozvao imenom i Elajza se izvukla iz njegovog zagrljaja.

Nikad više nisu spomenuli taj trenutak. U stvari, oboje su se pretvarali kao se nikad nije ni dogodio.

On je pretpostavljao da je to zato što su oboje dobri prijatelji sa Sem i Blejkom, pa nijedno nije htelo da pokvari to prijateljstvo. Karter je nastavio da se viđa s drugim ženama, a Elajza se u potpunosti posvetila poslu, koji su ona i Samanta zajednički vodile.

„I, šta misliš o tome?“, obratila mu se Elajza, ali on nije imao pojma o čemu ona govori.

„Izvini?“

„Pričam o kući.“

„Molim?“

„Nisi čuo ni reč od onog šta sam rekla.“

„Nisam. U stvari, jesam. Pričala si nešto o balkonu i hodniku.“

Postavila je ruke na bokove i nabusito ga pogledala. „O tome sam pričala pre petnaest minuta. Šta mi je trebalo da se uopšte cimam oko svega ovoga“, rekla je i okrenula mu leđa.

„Malo sam rastrzan“, priznao je. „Mnogo toga mi je na pameti.“

„Misliš li da meni nije? Znaš šta, zašto ti lepo ne bi rekao Nilu da prihvatamo ovo mesto, pa da se razilazimo?“

Karter joj se kiselo osmehnuo. „Ti to hoćeš da me se otarasiš?“

Presekla ga je pogledom. „Kad bih poželega da nestaneš, to bi značilo da mi je drago što si sada ovde“, rekla je, silno se trudeći da zadrži potpuno nezainteresovan izraz lica, ali odala se time što je počela da gricka nokat i time što je naglo skrenula pogled.

Stalo ti je do mene. Možda to ne želiš da priznaš, ali stalo ti je.

„Jao.“

Pogledala je u svoje izgrickane nokte i stegnula ruke u pesnice. „Ma, zaboravi. Idemo odavde pre nego što se istopim od vrućine.“

„Slažem se.“ Stajati ovde i maštati o njoj nije imalo mnogo smisla. Osim toga, imao je ugovoren sastanak u vezi s ovim venčanjem, ali ne sa ženom koja je stajala pred njim.

Elajza je izašla napolje i on je krenuo za njom. Stvarno bi trebalo da se usredsredi na sve one teksaske milionere koji će prisustvovati ceremoniji „obnavljanja zaveta“, a ne da razmišlja o prelepoj kumi.

„Ja sam o svemu mislila, Nile. Možeš slobodno preneti mom bratu da je ovde savršeno bezbedno i da će jedine fotografije koje ovde budu uslikane biti one koje će škljocnuti njegovi fotografi.“ Gven je mahnula Karтеру. „Budi dobar i smiri ga, hoćeš?“

Karter je pogledao u Nila i slegnuo ramenima.

„Hvala vam još jednom na vremenu koje ste nam posvetili, gospodo Hotorn. Vidimo se za nekoliko dana.“

Gospođa Hotorn je dopustila Gven da je poljubi u oba obraza, zatim je ispratila nju i Elajzu do kola. „Lepo se provedite, devojke.“

Karter je stajao pored gospođe Hotorn i Nila, gledajući kako se njihov auto udaljava. Elajza nije čak ni pogledala u retrovizor, već je samo nagazila na papučicu gasa.

„Njima dvema se baš žuri“, izjavio je Nil.

„I ja sam to primetio.“

Gospođa Hotorn je postavila ruku na bok. „Nije lako isplanirati jedno venčanje. Ima tu dosta posla. Biće dobro ako njih dve uspeju da odvoje jedno veče za zabavu pre početka svečanosti.“

„Veče za zabavu?“; zabrinuto je ponovio Nil.

Udata do ponedjeljka

Karter je i dalje gledao u oblak prašine koji se podigao za automobilom.

„Ako sam dobro razumela Bila, Elajza se raspitivala da li ima neka krčma gde bi njih dve mogle da se rasonode, zaplešu i malo se opuste.“

Karter je obrnuo očima. „Krčma?“

„Ne mogu da zamislim gospođicu Gven u nekoj lokalnoj rupi“, rekao je Nil.

Elajzu možda, ali Gven? „Izgleda da ti ipak ne letiš večeras kući“, rekao je Karter Nilu. Teško da bi mogao propustiti šansu da špijunira Elajzu i Gven.

DRUGO POGLAVLJE

Kupile su po par uskih farmerki, kaubojske čizme i šešire u hotelskom butiku. Gven nije želela da se pojavi u teksaskom baru obučena kao vojvodina kći. Za razliku od kupovine kada su birale haljine za venčanje, Elajza je ova kupovina prijala.

Bar je bio ispunjen tihim žagorom i glasnom muzikom. Nekoliko parova je plesalo na podijumu, tesno pripijeni jedno uz drugo. Elajza se zaputila prema praznim mestima pored šanka. Dok su koračale između stolova, pokupile su brojne osmehe i nekoliko glava se upadljivo okrenulo za njima.

„Ne mogu da verujem kolika je gužva ovde“, rekla je Gven pokušavajući da nadglasa muziku.

„Bolje nego da je prazno. Ovako je zanimljivije“, odgovorila joj je Elajza.

Konobar je spustio dve platnene salvete pred njih. „Moje dame“, pozdravio ih je dodirnuvši prstima obod šešira.

Elajza je podigla dva prsta. „Dva piva, molim.“

Gven se pobunila. „Ali...“

„Ne možeš da naručiš vino u teksaskoj krčmi, Gven“, preduhitрила ju je Elajza, pretpostavivši šta je značilo ono nabusito *ali*. Za divno čudo, Gven joj se nije suprotstavila.